

[Landbrugsministeren.]

tiden, saa er der ikke noget, der er klassepræget. Tanken om en Ammunitionsskat, som det ærede Medlem Hr. Ulrich var inde paa, er efter min Mening langt mere rimelig og retfærdig, men det allermost retfærdige er naturligvis, at man ophæver Jagtkortene og sikrer Vildtbestanden gennem Fredningsbestemmelser, som virker ens for alle, fattige og rige, dem, der har Tid til at gaa meget, og dem, der kun har Tid til at gaa lidt paa Jagt.

Saa bliver der sagt, at Indførelsen af Jagtkort i alt Fald har bidraget til at indskrænke Jægerens Antal, og at det navnlig har indskrænket Antallet af unge Jægere. Det tror jeg slet ikke er rigtigt, jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at unge Mennesker, som har Lyst til at gaa paa Jagt, spekulerer ikke tilnærmelsesvis saa meget paa, om det nu kan gaa an at købe et Jagtkort for 20 Kr., som den fattige Husmand, som Daglejeren, Haandværkeren, der har meget mere ondt ved at faa Pengene til at slaa til og derfor altid naturnødvendigt vil være mere økonomisk indstillet, og det er derfor i langt, langt højere Grad disse Mennesker, man har afholdt fra at gaa paa Jagt, end de unge Mennesker, som man har sagt gør de forskellige Egne usikre, og som man har ønsket at hindre i at gaa paa Jagt. Hvis man mener, at der er for mange unge, der gaar paa Jagt, og at der bør foretages en Indskrænkning her, hvorfor saa ikke sige det rent ud, saa man virkelig opnaar det, man vil, hvorfor vil man saa ikke sætte den Aldersgrænse, som giver Ret til at gaa paa Jagt, op? Det har jeg personlig ikke det mindste imod, jeg har kun holdt mig til den Aldersgrænse, der blev fastsat i det Udvalg, der var nedsat sidste Gang. Men jeg har ikke det fjerneste imod, hvis man mener, det er nødvendigt, at flytte denne Grænse opad. Jeg husker ikke, om det var det ærede Medlem Hr. Ulrich som antydede et Ønske herom. Ogsaa det vil efter min Mening være meget mere retfærdigt og rimeligt end en Fordyrelse i det Omfang, som nu er Tilfældet, hvorved man skærer de fattige bort, medens de velhavende godt kan gaa paa Jagt, fra de er 15 Aar, for det er en meget utiltalende Maade.

Selv om jeg er enig med de mange ærede Talere i, at man gennem en Jagtlov bør sørge for at gennemføre Foranstaltninger, der sikrer en Vildtbestand, saa vil jeg dog sige, at det kan ogsaa købes for dyrt, hvis det kun kan opnaas ved, at Landbrugets Økonomi forringes stærkt. Og det er selv-

følgelig Hovedaarsagen til Kravet om, at Jagtretten bør følge Brugsretten.

Angaaende det tredie store Principspørgsmaal: Forbud mod at skyde indenfor 50 m's Afstand fra Stranden, vil jeg sige som min Opfattelse og som den, der har været raadende ved mine Overvejelser under Lovforslagets Udarbejdelse, at vel bør Jagtretten følge Brugsretten til en Ejendom, men derudover bør den heller ikke udstrækkes. At man skal kunne sikre sig Jagtret 50 m ud i Vandet, naar man ellers ikke har Ejendomsret til Vandarealet, kan jeg ikke se er rigtigt, og derfor mener jeg, at det Princip, der følges i det foreliggende Lovforslag, ogsaa paa dette Punkt er mere retfærdigt end det, der er anvist fra anden Side.

Hvad Forespørgslerne om Ændringer i Lovforslagets enkelte Paragraffer angaar, har jeg allerede sagt, at Enkelthederne i Almindelighed bedst overvejes i et Udvalg. Vedrørende Udlægning af Gift vil jeg dog sige, at jeg paa dette Omraade nærmest er enig med det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, idet jeg har lige saa stor Medlidenhed med Høns som med Ræve. Jeg ser ikke nogen særlig Grund til, at man skal værne Rævenes Interesser paa Bekostning af Hønsene. Det er maaske ogsaa, fordi jeg tillægger det økonomiske større Værdi end, om saa skal være, Jagten. Angaaende de stillede Spørgsmaal, om Udlændinges Ret til Jagt og unge Menneskers Adgang til Jagt, Fredningstider, Jagttider o. s. v., er jeg, som sagt, villig til i videst muligt Omfang at forhandle om i det Udvalg, som vil blive nedsat, for øvrigt ogsaa angaaende mange andre Enkeltheder, som har været fremme. Min Begrundelse for, at jeg ikke her kommer ind paa en langvarig Debat om disse Forhold, er, at jeg anser det for fuldkommen umuligt paa det nuværende Tidspunkt her i Salen at komme til Enighed om alle disse Spørgsmaal.

At jeg har Ret heri, fremgaar af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, der ønskede Fredning for alle andre, men udvidet Jagtret for sig selv. Det kom til Udtryk i det ærede Medlems Tilslutning til den udvidede Fredning paa Fanø, medens han var imod en udvidet Fredning i Øresund. Det synes ganske naturligt. Han bor i Nærheden af Øresund, og han har sikkert Vælgere, som er interesseret i disse Spørgsmaal, idet de faar Indtægt af Jagten paa Øresund. Og der er heller ingen Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Raunkjær, som ikke ønsker Fredning ved Ringkøbing Fjord, har en vis Forbindelse